

Sygn. akt **VI RCa 109/14**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Piórkowska

Sędziowie: SO Lech Dłuski (spr.)

SR del. do SO Arkadiusz Rokicki

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Niedzielska

po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2014 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **małoletnich J. D. i A. D.** reprezentowanych przez matkę **I. D.**

przeciwko **W. D.**

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 31 marca 2014 roku

sygn. akt III RC 136/14

I. Apelację oddala.

II. Zasądza od pozwanego na rzecz powódek kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem kosztów za instancję odwoławczą.

Sygn. akt VI RCa 109/14

UZASADNIENIE

Małoletnie powódki J. D. i A. D. reprezentowane przez matkę I. D. w pozwie z 28 stycznia 2014r. wniosły o podwyższenie alimentów od pozwanego ojca W. D. do kwoty 750 zł miesięcznie, tj. łącznie 1500 zł miesięcznie oraz zasądzenie od pozwanego na ich rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniły swoje wnioski wskazując na zmianę ich sytuacji od ostatniego orzeczenia o alimentach wydanego przez Sąd Rejonowy w Olsztynie 21 grudnia 2012r. powodującą wzrost kosztów ich utrzymania. Podały, że wzrost kosztów dotyczy głównie ich zapotrzebowania na rozrywki, odzież oraz edukację. Wyeksponowały również bierność pozwanego w sprawowaniu opieki nad nimi oraz poprawieniem się kondycji finansowej pozwanego, który wskutek przejścia na emeryturę otrzymał znaczną gratyfikację finansową.

Pozwany w odpowiedzi wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania.

Podał uzasadniając swoje stanowisko, że skierowanie aktualnego pozwu jest przejawem złośliwości matki powódek. Zakwestionował wzrost kosztów utrzymania powódek i jednocześnie wyeksponował swoje mankamenty zdrowotne uniemożliwiające zwiększenie dochodu i pociągające za sobą istotne wydatki na leczenie i rehabilitację.

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z 31 marca 2014r. w sprawie III RC 136/14 orzekł o podwyższeniu alimentów od pozwanego na rzecz powódek do kwoty 500 zł miesięcznie, tj. łącznie 1000 zł miesięcznie, oddalił powództwo w pozostałej części, nie obciążył stron kosztami postępowania zaś koszty procesu zniósł.

Sąd Rejonowy uzasadnił decyzję ustaleniem, że doszło do zmiany stosunków uzasadniającej częściowe uwzględnienie powództwa. W ocenie Sądu wpływ czasu spowodował naturalny wzrost potrzeb powódek, jednak tylko w zakresie uzasadniającym zwiększenie obciążenia pozwanego o 100 zł miesięcznie. Sąd zakwestionował część kosztów utrzymania zaprezentowany przez powódki poddając w wątpliwość zasadność korzystania z korepetycji, dostrzegł również powielenie przedstawianych kosztów, które w znacznym zakresie uwzględnione były już w toku poprzedniego postępowania w przedmiocie alimentów.

Wyrok ten zaskarżył apelacją pozwany zarzucając naruszenie przepisu art. 138 k.r.o. polegające na niesłusznym przyjęciu, że doszło do zmiany stosunków, art. 135§1 k.r.o. poprzez przyjęcie, że pozwany jest w stanie łożyć alimenty w ustalonej wysokości i błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że sytuacja pozwanego nie uległa zmianie, podczas gdy przeprowadzone dowody, według skarżącego, wykazały pogorszenie jego kondycji finansowej.

Pozwany w konsekwencji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódek na rzecz pozwanego kosztów postępowania.

Uzasadnił apelację podając, że wyjątkowo częste zwracanie się o podwyższenie alimentów wskazuje wyłącznie na złośliwość matki powódek, albowiem potrzeby dzieci nie rosną w takim tempie, jak zostało to przedstawione w pozwie. Wskazał, że sytuacja matki powódek znacząco się poprawiła, albowiem ze środków uzyskanych ze sprzedaży domu zakupiła mieszkanie, które obecnie wynajmuje. Zakwestionował również uwzględnione przez Sąd jako usprawiedliwione wydatki na usługi kosmetyczne wskazując na możliwość przeprowadzania takich samodzielnie bez konieczności korzystania z usług profesjonalisty. Wskazał na znaczne pogorszenie jego sytuacji finansowej wynikającej z zakończenia aktywności zawodowej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja została oddalona jako bezzasadna.

Podkreślić należy, że przedmiotem rozpoznania niniejszej sprawy jest relacja w głównej mierze finansowa powódek i pozwanego. Nie bez znaczenia jest również sytuacja matki powódek, która wspólnie z pozwanym zobowiązana jest do zabezpieczania potrzeb powódek. Ustalenie więc zakresu obowiązku pozwanego wobec powódek ma bezpośrednie przełożenie na jej obciążenie finansowe obowiązkiem alimentacji powódek. Nie ma natomiast znaczenia istniejący i, jak należy wnioskować z treści pism, nadal intensyfikujący się konflikt pozwanego i matki powódek. Nie stanowi więc przekonującego argumentu powołanie się przez pozwanego na jej złośliwość. Badaniu w postępowaniu podlegały potrzeby powódek i ich relacja wobec stanu, jaki był podstawą orzekania w poprzednim postępowaniu dotyczącym alimentów na ich utrzymanie. Słusznie więc Sąd I instancji przeanalizował podstawy orzekania w poprzednim postępowaniu, skonfrontował je z prezentowanymi w niniejszym postępowaniu argumentami i selekcyjował pod kątem ich usprawiedliwionego charakteru. Sąd odwoławczy weryfikując zasadność toku wnioskowania wskazanego przez Sąd I instancji uznał, że należy zgodzić się ze stanowiskiem aprobującym potrzeby edukacyjne na poziomie wyższym, niż uwzględniony w poprzednim postępowaniu. Upływ czasu w naturalny sposób pociąga za sobą wzrost zapotrzebowania dzieci na wydatki edukacyjne obejmujące korzystanie z materiałów pomocniczych, wspierających proces edukacji, a także uczestniczenia w zajęciach wspomagających czy promujących naukę. Wzrost wydatków na odzież, higienę, rozrywkę, organizację czasu wolnego są standardowe i nie wymagają precyzyjnego selekcyjowania i uzasadniania. Standard życia rodziny bowiem nie wymagał ich radykalnego ograniczania. Pozwany i matka powódek

bowiem, jak wynika z poprzednich postępowań, zapewniali powódkom komfortowy standard życia i brak jest podstaw by aktualnie kontynuowania takiego im odmawiać. Nie zostały więc zaakceptowane zarzuty pozwanego dotyczące wydatków na usługi kosmetyczne. Nie obejmują one bowiem wysokich kosztów, ich zakres oraz cena jest umiarkowana i mieści się w granicach rozsądnych, zgodnych z poziomem finansowym funkcjonowania rodziny. W ocenie Sądu odwoławczego wykazane więc zostało, że koszty utrzymania powódek zwiększyły się od ostatniego ustalania alimentów o kwotę około 150 zł miesięcznie. Uwzględnienie natomiast ograniczonego zaangażowania pozwanego w życie powódek zasadne jest obciążenie pozwanego większym udziałem w tych zmianach niż matki powódek. Stąd uznanie, że zwiększenie alimentów należnych na utrzymanie powódek o 100 zł jest adekwatne do zmian, jakie nastąpiły od ostatniego rozstrzygnięcia w tym przedmiocie.

Sąd odwoławczy nie zaakceptował stanowiska pozwanego wykazującego pogorszenie jego kondycji finansowej. Uzyskał on prawo do emerytury, jednak jego wiek i stan zdrowia nie wskazuje, by nie mógł podejmować pracy. Pozwany zasygnalizował mankamenty zdrowotne, jednak ich nie wykazał. Trudno więc przyjąć, że nie ma możliwości wykonywania pracy zarobkowej, zwłaszcza, że podejmuje się wykonywania prac dorywczych i utrzymuje dodatkowe zatrudnienie. Możliwości zarobkowe pozwanego zatem zwiększyły. Każde bowiem podjęcie aktywności zarobkowej zwiększy jego dochód ponad kwotę emerytury. Podkreślić należy, że podstawą ustalenia obowiązku alimentacyjnego są możliwości zarobkowe, a nie aktualnie uzyskiwane dochody. Dlatego też sytuacja pozwanego zaklasyfikowana została jako zwiększenie jego możliwości zarobkowych, a nie zmniejszenie, jak oczekiwał tego pozwany wykazując niższe dochody. Okolicznością istotną jest bowiem dostrzeżenie niższych dochodów wyłącznie w sytuacji zachowania bierności zawodowej, podczas gdy sytuacja pozwanego takiej nie uzasadnia.

W konsekwencji więc Sąd odwoławczy uznał, że argumenty apelacji nie miały możliwości zdyskredytować okoliczności leżących u podstaw rozstrzygnięcia Sądu I instancji. Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił więc apelację pozwanego jako bezzasadną.

Na podstawie art. 98§1 k.p.c. zasądził od pozwanego na rzecz powódek kwotę 300 zł tytułem zwrotu kosztów za instancję odwoławczą. Pozwany bowiem przegrał sprawę w instancji odwoławczej, zatem zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik winien ponieść wygenerowane koszty.